

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franu Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národné tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Pred nemško-liberalnim „parteitagom“.

Z Dunaja 11. nov. [Izv. dop.]

Priprave za občni liberalni „nemško-avstrijski“ parteitag na Dunaju vidijo se demonstrativno razpostavljeni samo po časopisih, mej ljudstvom se jih tukaj ne opazi nikjer.

Dunajčanje nijsa nemško-nacionalni. Može, da se posreči momentannej zapeljivosti, politične marodere in ljudi, ki ne mislijo sami, nego so navajeni misliti z glavami nekaterih judov, pritirati do tja, da bodo v tako okorno osnovanem kriku kričati pomagali, a masa dunajskega prebivalstva dobro ve soditi o tukajnjem časopistvu, niti ne čita uvodnih člankov ter ne vpraša po brbljanji ali „geseres“ judovskega „šmoka“. Dunajsko prebivalstvo je kosmopolitično, Slovanom prijazno, tolerantno, gostoljubno, bratovsko, — ono ne pozna sovraštva, katero se mu hoče v glavo vbiti zoper druge narodnosti.

Uže denes bodo romarji k dunajskemu „liberalnemu“ parteitagu slišali kako neprijetnih besedij od državnega poslanca Steudela, ki skliče denes v radikalnem Wiedenskem predmestju volilsk shod. K shodu pride dr. Kronawetter in več drugih demokratičnih posancev, kajti mogoče je, da bodo levica svoja velika denarna sredstva negusno porabila tudi za podmitenje, da bodo motila zborovanje poštenih mestjanov ter provocirala prepire, in potem je dobro, da jim nasproti stopijo hitri in skušeni politiki.

A denašnji shod pri „treh angelih“ na Wiedenu bode samo neznaten vetrč naznanjač pa oni vihar, kateri prinese dan 14. novembra.

Cujem, da se je prijelo produktivnih Dunajčanov veliko vznemirjenje, da bi dunajski „parteitag“ ne vrgel Taaffejevega ministerstva. Pričelo jih je skrbeti, da ne bi ta v pravem avstrijskem smislu deluoči politik, ki ne žali nobenih pravic ter ga vodijo najboljši nameni, ne padel ob „moči denarja“, židovstva in z njimi zvezanej nemško pemskej koteriji. Bojé se, da ne bi silno močno dunajsko časnikarstvo premotilo duha dunajskega prebivalstva.

Da se izogne takej katastrofi, pripravlja veliko rodoljubov, katerim je resno ležeče na spravi mej narodi, na vzajemnem sporazumljenju in miru mej narodi, veliko demonstracijo zoper „parteitag“. Sklical se bode ljudski shod v Schwenderjevem koloseumu v Rudolfsheimu, kjer je prostora za 5000 ljudij. Za ta shod so se tajno uže odposlala vabila ter je upati, da se bode dné 14. novembra tam zbralo več tisočev mestjanov, obrtnikov in delavcev,

da bodo v koloseumu slovesno protestirali zoper nečastno sleparjenje dunajskega prebivalstva in zoper nesramno ščuvanje zoper narodnosti, katero se bode v istem trenotku insceniralo v Sofijski dvorani na skrivni gavdij judovske svetovne zadruge „Alliance israelite“, ki vso stvar zgovorno in dejanski pospešuje.

Obsega resolucij, ki se bodo sklepale na tem shodu, zdaj še ne poznam, bodite pa prepričani, da bodo vse jasne in brezobzirne. Jutri se bode prosilo za dovoljenje tega shoda in jaz ne morem verovati, da bi ga vlada dunajskemu prebivalstvu ne dovolila, ker nerazumljivo liberalno dovoljuje tudi nemško-češkej koteriji vsako orožje, ter ne ovira javne demonstracije, ki se zna samo z navadno lažjo preobleči v podobo privatne skupščine.

Tisoč in tisoč delavcev, ki se bodo dne 14. novembra zbrali v koloseumu ter moški oddali svoj glas, bode ostro sodilo takozzano „ustavoverno“ stranko ter svojo nevoljo izrazilo na tak način, da se je ne bode moglo prezreti, da si se jej bodo tudi hoteli judje in njih hlapci izogniti z molčanjem in lažnivo zvijačo.

Pomen konservativne zmage v Lincu.

Uže v večjem delu včerajšnjega lista smo v telegramu z Dunaja povedali, da je pri volitvi treh državnih posancev v velikem posestvu górenje - avstrijskem v Lincu zmagala konservativna stranka. Nemški liberalci ali ustavoverci so ostali za 7 glasov v manjšini. Voljeni so kandidatje konservativne stranke: grof Dürckheim, vitez Hayden in prelat Moser, ki so dobili po 57 glasov; liberalni protikandidatje so imeli le po 50 glasov.

Velik pomen teh volitev je v tem ležeč, da je vsled njih izida Taaffejeva vlada in njena stranka rešena neugodnega in napetega stanja v državnem zboru, kjer je bilo vsak hip batiti se, da vsled izostanja dveh ali treh desničarskih posancev nemški ustavoverci večino dobro, kar se jim je bilo kakor znano, lani pri priliku glasovanja o dispozicijonsfondu res enkrat posrečilo. Vladna stranka je vsled Linških volitev močnejša postala, a nasproti je ustavoverna stranka ravno za toliko oslabljena. Tukaj je vladna stranka tri glasove pridobilila, a ustavoverna stranka je tudi tri izgubila, ki jih je prej imela. Pri glasovanji je torej menjala strankama precej razloček za šest glasov. In ker ravno na ta način vlada ali desna stranka v Bukovini pridobi tudi tri glasove od ustavovercev, bode avtonomistična večina v prihodnjem državnem zboru za dvanaest glasov močnejša, kot lani, kar mnogo izdá.

Nemško-liberalna stranka tudi britko čuti, kako močno je s temi volitvami udarjena, kako

jej je po njih ušlo še to zadnje slabo upanje, kar ga je še imela, da se kmalu dokopa spet do večine in do krmila. Zatorej pa dolži nemško-liberalno novinarstvo vladu, da je krivično dovolila klerikalcem „chabrusovati“ t. j. v poslednjem hipu deliti velika posestva in umetno množiti volilne glase. Sicer to nij res. Sama „N. Fr. Pr.“, ki je bila zarad članka o teh volitvah v sredo konfiscirana, mora priznati, da se grof Taaffe nij prav nič mešal v volitve. Pa, ko bi tudi res bilo, o čemer nemški liberalci jadikujo in tožijo, ne bi bilo prav nič drugačega, kakor tisto, kar so nemški ustavoverci po vrženji Hohenwarta sami iznašli in prakticirali. Kar je za-te prav, nij to za-me prav po pravo liberalnej teoriji?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. novembra.

O najvažnejšem dnevnom dogodku o izvršenih volitvah gornje avstrijskih velikih posestnikov v Lincu poročamo spredaj v drugem uvodnem članku.

Avstrijski vnašnji minister baron Haymerle bode baje zahteval od dunavske komisije, naj dela na to, da se berlinski dogovor glede svobode rek izvrši. Avstrijski delegiranec v tej komisiji bode pritisnil, da se porušijo podunavske tvrdnjave ter da se odpravi bolgarsko rečno brodovje. Avstrijo baje baje Nemčija podpirati v teh dveh zadevah.

Jeden štajerskih nemških „fortšrittlerjev“ je pisal v „D. Ztg.“ uvoden članek, v katerem tudi pozivlje, naj se osnuje jedna sama **nemška nacionalna** stranka v Avstriji, katera naj potem moč k sebi potegne. Kako bi tako „fortšrittlerško“ ali nemško-narodno ministerstvo in spe vladalo z nemškimi narodi v Avstriji, razvidi se iz tega, ker pripomaga navedeni nemški Štajerec, naj se narodnostni zakoni revidirajo v smislu magjarskega narodnognega zakona od 1. 1868, kajti, pravi, v nemških rokah mora biti vlada v Avstriji. Poljakov naj bi to ne zadevalo, tembolj pa z njih pomočjo druge kronovine, kjer imajo po mislih tega „fortšrittlerja“ Nemci varovati svoje težnje. To je se ve pri nas Slovencih, kjer hoté tla pripraviti za enkratno združenje z Germanijo.

Vnašnje države.

Evropsko brodovje se še zmirom brez vspeha ziblje pred Kotorom, niti sam nadpoveljnik lord Seymour baje da ne ve, česa da flota še čaka pred Kotorom, ko bi bilo njen pravo mesto vendar samo pred Carigradom. Angleški časopis tudi javlja, da je Seymour bil za to, da ima flota odpluti pred Smyrno, Rusija pa baje govoril za to, da bi evropska flota podpirala Grke in da bi zato odplula v Piräus.

Iz **Carigrada** se telegrafuje, da so trije pijani turški oficirji nemškega poslanika razčlili. Sultan je Hatzfeldu zarad tega svoje obžalovanje izrekel, oficirji so dejani pred vojni sod.

Mej različnimi francoskimi strankami v zbornici vrši se dogovarjanje o ministerskej krizi. Levica in levi centrum zbornice so za dozdanjo vlado, skrajna levica zoper njo, republikanska unija pa pravi, da zadnje zborično glasovanje nij nobena nezaupnica vladi a se drži svojega dnevnega reda. Poroča se, da hoče zbornična večina vladati zaupnico, vlada da sprejme potem zbornični dnevni red in ostane na svojem mestu.

Najnovejši telegram iz Pariza pa poroča: zbornica je z 297 glasi zoper 131 sprejela tak dnevni red, ki izreka ministerstvu zaupanje.

Dne 10. t. m. vršilo se je v Londonu ministersko posvetovanje, katero se je baje o tem vrtilo, kako ravnati se proti ogromnemu gibanju na Irskem ter o vprašanji, je li nij primerno, da se oblast eksekutivnih organov na Irskem pomnoži.

Dopisi.

Iz Rogatec 10. nov. [Izv. dop.] Komu so naše nove šolske postave v Avstriji neznane? Tuje, ki je bere, misli morda, da je nij v šolskih zadevah bolj urejene države, nego li je Avstria. Sicer se morda ne moti, če pride v večja mesta in nekatere boljše trge. A pri nas zunaj pri prostem, posebno slovenskem ljudstvu je veliko drugače. Le pridite tukaj sem v Rogatec na slovenskem Štajerskem in povprašajte nekoliko po šoli; kmalu boste se morali čuditi, da še tako ravnanje šolskih nižnjih mož pri vseh teh izvrstnih postavah in ukazih nahajati morete. Šola še do sedaj nij postavljena, če ravno se moramo sramovati odgovora, ako nas kdo po njej vpraša. Če pa se vendar komu posreči, izvedeti za njo, se mu precej tako le pove (le po nemški, ker pri nas zavestne Slovence lehko na prstih ene roke preštejemo: „die dritte und erste Klass“ is über dem Lumpenarreste am Rathause, die zweite aber über dem Sporn'sch'n Stoll — hinterm Wirtshaus beim Bäcken“. — Po takih krajinah so tedaj šolske izbe, kjer ubogi učitelji in še ubožnejši otroci na dan po pet ur prebiti morajo!

Uže šolski prostori so tako „primerni“, kakšne so še le sobe same. Gole štiri stene, počena deska, ki se zove tabla, zakajena peč, stare črvive klopi, to je vse, kar vidiš, če prideš skozi surovo iztesana, zakrpana vrata.

Za drugi razred, nad g. Sp. hlevi je izba $4\frac{1}{2}$ m. dolga in nič širja. Tukaj mora, hočeš nečeš, okolo 80 otrok, učiteljica, ena omara, dve deski in računski stroj po leti in po zimi prostor imeti; mizici za umivanje rok — pri ženskih ročnih delih — je prostor zunaj izbe pri vratih odložen. Še nekaj je notri: prav velika in grda peč. Pa pustimo popovanje sob; drugače se učitelji morajo sramovati svojega mesta.

Uže po omenjenem se lahko izpozna, kako se pri nas od strani okrajnega šolskega sveta za šolo skrbi. Ali to nij še vse. V prvem razredu sedi 105 učencev (soba je 5 m. dolga 5.5 m. široka) mej temi jih je več kot 70 čez 10 let starih. Kako je to mogoče, bode svet vprašal, ker se v 1. razredu trirazrednice otroci le dve leti podučujejo — in s 6. letom pa vstopijo? Lehko, ker krajni šolski svet le iz gosp. nadučitelja obstoji, kateri vendar pri vsej svojej marljivosti ne more toliko storiti, kar polnobrojni šolski svet doseči more. Predstojnik g. Herzl pošlje vsako delo g. nadučitelju: „bodite tako dobri, naredite Vi to“. K soudom kraj. šol. sveta se še fšteje nekoliko tržanov za šolo neobčutljivih mesarjev (in krčmarjev) ki pa niso prijatelji šole. Zadnjo sejo so imeli pred — tremi leti. Zamujenec, katere okrajni šolski svet drugod po vsej

pravici tako ostro zahteva od učiteljev — teh se naš dobri krajni šolski svet niti ne spominja. Po tem takem lehko pride, da otroci še le z 10. letom v 1. razred vstopijo, saj jim le 4 leta v šolo gaziti.

O postave! Kaj bo z zidanjem šole? Kedaj bo sv. duh razsvetil Rogatčane, da si izvolijo drugi kr. šol. svet, ki bode za stavljenje šole govoril in skrbel, ne pa le protestiral proti šoli.

Tudi v Rogatci smo imeli 9. t. m. v jutro ob polu osmih hud potres; porušila so se — šolska okna, stene so popokale pri c. kr. okrajnej sodniji in v žandarmerijski kasarni. Velik kos Donačke gore se je utrgal in s silnim hrupom v grabo bobnel.

Od gornje Save 10. nov. [Izv. dop.] Slovenci! kje so naše meje? Samo severne, koroške pogledimo! Mar je Drava meja Slovenstvu? Ne, nemšto jo je preplulo in se šopiri uže na nje desnem bregi. Morda so „gorenjske gore ob meji koroškej“? Te so pač zagrmeli tuju: stoj! Ali Nemec se ne meni zanje; njegov zveličalni jezik se uže širi okolo našega Bleda. „List za listom rumeni, odpada“.

— Še 20 let in tedaj se poreče: Slovencev nij v Gorotanu — mi je tožil znanec s Koroškega. Šole, uradi društva, posamezniki — vse, vse se je zaklelo, da se čim preje tem bolje zatare zaničevani govor „bindiški“. Ljudstvo po dolinah koroških pa je nezavedno in molčé kakor jagnje ide v klalnico nemško.

In kaj mi njih zavedni rojaki stvorimo zanje? — „Ko pa so ljudje spali, prišel je sovražnik ter zasejal ljuniko“ — ne, mi čujemo, mi vidimo vraka, kako nam škoduje, kako seje čedalje gosteje nemško ljuniko. Mi pa mu tega ne branimo.

Čehi, ti so pač oprezniji. Nemška opasnost tudi njim grozi. Ali zbrali so se njih vodje, poslanci češki, osnovali so društvo, da na pomoč prihite svojim bratom na mejah, da se nobeden ne pogubi temveč da vsi zvesti ostanejo materi češkej.

Slovenci! ako hočemo ostati to, kar smo, ako hočemo ohraniti sedanje meje, to založimo društvo, katero bode na vsak mogoč in postavno dovoljen način budilo, okrepevalo in vtrjevalo Slovenstvo; svoje prvo delovanje naj bi posvetilo nezavednim, zapuščenim bratom našim na Koroškem. Vso pozornost naj bi obračalo zlasti na volitve; bilo naj bi desna roka osrednjemu volilnemu odboru slovenskemu v Ljubljani. „Slovensko krajarsko društvo“ naj oživote in vodijo slovenski narodni možje. Za agitacijo treba novcev; teh pa je malo v Slovenih; bogataši so redki. Zato po krajcarji nabirajmo po vsej domovini za omenjeno društvo. Ako se za tiče nabira, da ne zmrzujejo po zimi, se bode pač kdo spomnil tudi rojaki svojih, katerim preti nemška zima. Kaka „beseda“, kaka tombola bode privabila marsikak krajcar društva. V veselj družbi naj razloži narodnjak svojim tovarišem žalostno osodo Slovenstva na mejah, apeluje naj na njih rodoljubje, in gotovo zazveni kak dar zatiranemu Slovenstvu v prid na ponudeni krožnik. „Slovensko krajarsko društvo“ bi lehko širili poverjeniki Mohorjeve družbe, za dober namen bi vsak ud gotovo rad utrpel jeden krajcar; 25.000 družbenikov bi zložilo vsako leto celih 250 gld. Mar ne bi bila to lepa pomoc nameravanemu društву?

Slovenci združimo se! ne udajmo se!

Nj še dolgo, kar nas je bodril neki govornik stoeč na potujenej zemlji, da ne pustimo „ene same pedi svete zemlje, katera je

naša, da pride v oblast nenasitenemu sovražniku“. Ako si ne zavarujemo mejá, kako nas bodo sodili potomci? „Takrat, ko je bilo na stotine čitalnic na Sovenskem — poreko — ko je bilo toliko narodnih društev, toliko zavednih rojakov, takrat nam je nemški vrag izpodmaknil toliko tal, v toliko vaseh zadušil Slovanstvo za vselej.“

Z Dunaja 8. nov. [Izv. dop.] (Društvo „Slovenija“.) Kakor vsako leto, tako je tudi letos v prvej polovici meseca oktobra primalo od vseh strani naše mile domovine mnogo dijakov nabirat si na tukajšnjih visokih šolah znanosti in skušenj, s katerimi bodo mogli kedaj, kakor upamo, domovini in sebi koristiti. Začelo se je uže tudi društveno življenje v v zimskem tečaji. „Slovenija“ je imela uže 23. okt. prvo redno sejo in 6. nov. občni zbor, v katerem so gg. predsednik, tajnik, blagajnik in knjižničar polagali račun o delovanji v letnem tečaju. Dovolite mi, da vam o tem delovanji poročam bolj važne stvari, iz katerih se razvida, da je „Slovenija“ tudi v zadnjem semestru spolnjevala svoj poklic in vedno zastopala slovensko dijaštvu na Dunaji. Pred vsem moramo zabeležiti veselo prikazen, da društveno življenje nij bilo tako mirno in enolično, kakor je to drugače v dijaških društvih po leti navada, temveč precej živo. Uđe, katerih je bilo 52, kar je za letni tečaj še tudi znatno število, so se pridno udeleževali občnega zabora in štirih rednih sej, v katerih so se obravnavale društvene zadeve, napravil knjižnični red in čital spis o Puškinu; pri debatah se je oglašalo zmirom mnogo govornikov, tako, da je „Slovenija“ tudi v tem oziru zadostovala svojemu poklicu, ker je urila svoje društvenike za poznejše javno življenje.

Pred vsem pa sме „Slovenija“ ponosna biti na binkoštni izlet, ki ga je napravila s svojim pobratimom, graškim „Triglavom“ v Mürzzuschlag; vsem, ki so se ga udeležili, ostane gotovo zmirom v lepem in prijetnem spominu, marsikatero zrnce v podobi navdušenih besed gotovo nij palo na nerodovitna tla, in pred vsem se sме „Slovenija“ ponati s tem, da so se njenega izleta prvikrat udeležili mnogoštevilni zastopniki vseh slovanskih plemen.

20. junija so pevci „Slovenije“ pod vodstvom svojega pevovodje g. Jiříka sodelovali pri veselici „Občanske besede“ v Leopoldovem, katere so se tudi drugi uđe „Slovenije“ udeležili, ter se tako zopet sprijaznili z novim slovanskim društvom.

Pri tisočletnici slovenskega obrednega jezika, ki se je praznovala 27. junija t. l. so seveda tudi Slovenci in sicer častno sodelovali ter se je mnogobrojno udeležili. (Opis notranjih nečih razmer izpuščamo, ker bi utegnil spet polemiko vzbudit.)

Denarstveno stanje je bilo v preteklem tečaji dovolj ugodno. Knjižnica in arhiv sta se po darovih rodoljubov iz domovine in članov samih precej pomnožila; vsem darovalcem, nadalje posebno g. Sežunu, ki hrani knjižnico brezplačno, se je izrekla prisrčna zahvala kakor tudi za društvo mnogozaslužnemu pevovodju g. Jiřiku, g. pevcom in nazadnjič celemu odboru za njega delovanje. Potem se je volil nov odbor; voljeni so bili z veliko večino glasov prvakrat: za predsednika g. stud. jur. E. Volčič, za odbornike dosedanji podpredsednik g. stud. jur. D. Majaron, dosedanji tajnik g. stud. jur. I. Babnik, dosedanji blagajnik g. stud. jur. I. Gregorčič, dosedanji knjižničar g. stud. jur. St. Madon, ki obdržel tudi v novem

odboru svoja častna mesta, in za knjižničarjevega namestnika dosedanji odbornik g. stud. jur. G. Gregorin, in za blagajnikovega namestnika na novo voljeni g. stud. agron. Oblak. Od odbora pričakujemo krepko in veselno delovanje in posebno se nadejamo od g. Volčiča, ki je obče prilubljen, za društven napredek in blagor jako vnet mož, da bode društvo dobro vodil, da bode tudi odsle zvesto spolnjevalo svojo nalogo, da se bodo namreč okrog njega kakor okrog domačega ognjišča zbirali udje in si tukaj bistri svj um, se prijateljsko mej soboj pomenkovali ter zabavali v domačem narodnem duhu in gojili na tujem ljubezen do mle lepe naše domovine, do Slovenstva in Slovanstva, čemur se vsakokrat prilika ponuja, ker navadno nas o društvenih večerih počastē s svojimi pohodi naši slovanski bratje, kar se je tudi uže pri zadnjem občnem zboru zgodoilo, ko so bili navzočni Čehi, utle ruskega društva „Bukovina“ in tudi Hrvatje. Gospode pevce pa prosimo, da ohranijo sè svojim petjem „Sloveniji“ ono častno mesto, katero zavzema v tem oziru mej dunajskimi slovanskimi društvi, za kar je se ve da tudi pridno obiskovanih vaj treba. G. dijakom, ki pa še društvo niso pristopili, kličem, naj to kmalu storé, ker to zahteva uže njihova čast, da so udje društva, ki zastopa Slovence na Dunaji. „Sloveniji“ in njenim udom pa kličem: Krepko na delo, ker časi so resni!

Iz Trsta 9. novembra. [Izv. dop.] Ker nij še nikče nič poročal o občnem zboru „Edinstvo“ dné 2. t. m. v Sežani, kateri zbor je priredilo naše primorsko slovensko politično društvo, naj podam jaz te male črtice. Zbral se je bilo nad 60 udov, zgolj inteligence s Krasa; zastopani so bili vsi stanovi, posebno pa je bilo obilo narodne duhovščine. Predsedoval je g. državni poslanec Nabergoj, ki je v jedernatem govoru pozdravil občinstvo, razvil program in z živimi barvami naslikal ravnopravnost, kakor je v Primorji. Točke o ravnopravnosti našega jezika v šoli in v uradih in sploh v javnem življenju — kakor tudi točka o železnici, ki bi notranje dežele po kraju potu s Trstom vezala, bile so soglasno sprejete. Govoril je o tem g. Dolinar ter priporočal sprejem, da se jih nemudoma v memorandumu na visoko ministerstvo odpošlje. Volitev jednega odbornika namesto vrlega gosp. Šabca v Podgradu za Istro se je vršila in izvoljen je bil g. Jenko iz Podgrada v Istri. Volitev društvenega tajnika se je na isti način izvršila in je bil jednakoglo soglasno zopet g. Dolinar izvoljen. Še se je pogovarjalo o preobloženju z davki zastran tržaške bolnice, katero davke morajo občine nositi in potem se je zbor sklenil. Po zboru se je še v privatnej družbi pri kapljici dobrega terana marsikatera rekla. Odbor bode sedaj izdelal obširen memorandum in ga na ministerstvo odposlal.

Za Črnogoro je ravnokar došlo sem 4000 pušk in 628 torelat, to je, 36 železniških vozov patronov, katero strelivo se je precej na ladije vkrcale.

Iz Peterburga 6. nov. [Izv. dop.] V številkah 183 in 184 tukajnjega velikega lista „Berega“ razlagata tudi Slovencem po novinah uže znani ruski učenjak Makušev neko knjigo Poljaka Petra Ševskega, ki je izšla v Parizu in katera govori o slovanskem vprašanju v obče. V dveh nadaljnih članikih, v štev. 197 in 200 istega lista Makušev nadalje razpravlja to vprašanje. Kakó? Da bi to vpletli, bilo bi najbolje, kaj ne, da bi vam članek prevel? Ali zdi se mi, da bi to vašemu

državnemu pravniku ne bilo po volji in poduši; za konfiskacije pa ne pišem več. Dosti je bilo jedenkrat. Zatorej naj vam ob kratkem povém, da g. Makušev na vprašanje, ali je zjedinenje vseh Slavjanov uže zdaj mogoče, negativno odgovarja: nij mogoče. In zakaj ne? Tu zopet vseh Makuševih razlogov ne morem našteti, a jeden je ta, da vas avstrijske in vse neruske Slovane imenuje nezrele, vašim političnim vodjem pa očita, da vas zapletajo v zveze z Nemci in Magjari, da nijso dobrí politikarji itd.

Uredništvo „Berega“ pak je k temu hodu članku pridejalo nekaj hladila, češ, naj zunaj-ruski Slovanje svojo narodnost varujejo, kakor znajo, mi jih bi moral vsaj literarno podpirati. To bi pač bolje bilo, nego obsojanje à la Makušev. Tudi meni se zdi, da obsoditi je od daleč lehko, ali kako britko in teško se morajo Slovenci boriti za svojo narodnost, to je g. Makuševu vendar neznanost, če je prav v Ljubljani bil in svoje tamošnje izvedbe ob svojem času popisal, kakor se bodo vaši čitatelji še domisljali iz citatov „Slovenskega Naroda“.

Tukajšnje „Vedomosti“ pa dolže Avstrijo, da je ona tajno sodelujoča s Turčijo pri Ulcinjskem vprašanju, to je, da je ona tudi nekoliko kriva, da se to vprašanje nij uže rešilo. Ta ruski list namreč vidi in bere iz „rudeče knjige“, da je cilj Haymerlove politike, za vsako ceno ohraniti Turčijo v teh mejah, kakor je, torej tudi za ceno vojne; zato pravi, da se morda še uresničijo besede, katere so bile govorjene pred desetimi leti, da vodi pot v Carigrad skozi Dunaj! Zavoljo tega, trdi, — da Avstrija zato, da bi se Črnogora utrudila, pomaga skrivaj zatezati Ulcinjsko vprašanje... To kombinacijo tudi le poročam, a prepustiam vašim bralcem sodbo, je li temeljita, ali nij.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Zagreb 12. novembra. Razburjenje se nij poleglo, temuč pomnožilo, ker se potresi ponavljajo. Sinoči in davi smo imeli nove potrese, ob 3. in 6. zjutraj, vendar ne zelo hude, ljudje pa so vendar spet prestrašeni. Kdor more beži iz mesta. Vse polno je tacih, ki so na prostem, ker nemajo stanovanja, ali se bojé v razpokanih hišah bivati. Štacune spet zaprte. Sabor odložen. Denes ob 10. dopoludne zopet hujši potres.

Z Dunaja 12. novembra. Nocoj ob osmih se začne velik shod nemških mestanov IV. dunajskega mestnega okraja, ki bode v očigled ustavovernega „parteitag“ energično protestiral zoper neplodovito prepirljivost častilakomne ustavoverne koterije. Poslanca Kronawetter in Steudel sta zraven.

Domace stvari.

(Tržičanje) so, kakor se iz Ljubljane telegrafira v dunajske liste, v občinskem zboru sklenili svojega župana poslati na Dunaj k „parteitag“ liberalnih Nemcov. Kaj ima kranjski Tržič pri Nemcih iskati? Nema li občina v Tržiči nič pametnejšega sklepati?

(Z Dunaja) se nam piše: Pevci društva „Slovenije“ so povabljeni sodelovati pri slavnosti društva „Zaboga“ 20. t. m.

(Novo slovensko učiteljsko društvo.) Piše se nam: Prvo slovensko učiteljsko društvo na Primorskem se je porodilo v Sežanskem okraju. Predseduje mu g. Anton Leban, nadučitelj v Komnu.

— (Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani) bode 24. novembra 1880 v dvorani mestne hiše in se začne ob 9. uri dopoludne. Program obravnavam je: 1. Predsednik odpre zborovanje. 2. Poročilo o delovanji glavnega odbora. 3. Predlog družbenega računa za leto 1878 in 1879 in proračuna za leto 1881. 4. Poročila in predlogi podružnic in predlogi posameznih družbenikov po propisu § 19 družbenih pravil. 5. Predlog za premembo § 6. deželne postave od 16. svečana 1879 o ravnanji s plemeninskimi junci. 6. Poročilo o podkovskej in živinozdravskoj šoli ljubljanskej. 7. Volitev podpredsednika in 9 odbornikov na mesto po družbinh pravilih izstopivih. 8. Volitev časnih in dopisovalnih udov. Dostavek. Če odbor prejme kako kmetijsko orodje, kako seme itd. za razstavo, se bode to skupno z nekaterimi na družbenem vrtu pridelanimi vrtami krompirja in žitnimi semenji v zbornici razstavilo. Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske Kranjske. V Ljubljani 2. novembra 1880. Karel baron Wurzbach, dr. Jan Bleiweis.

— (V Vižmarjih) je preteklo nedeljo po litanijsah šentvidski župnik, g. A. Potočnik, slovesno blagoslovil novo znamenje ki je sezidano precej pri vhodu v vas od ljubljanske strani.

— (Duhovenske premembe v ljubljanskej škofiji.) Prestavljeni so gg.: Jurij Koenig iz Starega trga pri Ložu v Cerkle pri Kr.; Jak. Sušnik iz Tržiča na Ig; Janez Molj z Rovt v Tržič; J. Mavrič z Dolenje vasi v Sodražico; J. Poklukar v Srednjo vas v Boh.; A. Zupan v Grad; J. Brence v Stari trg pri Ložu. — V lavantinskej škofiji: Provizor v Sevnici je imenovan tamošnji kaplan g. Jakob Kruščič. V pokoj stopil je g. Gašpar Dornik, župnik pri Novej Štifti.

— (Iz Trsta) smo prejeli tri dopise, ki se vsi trije ozirajo na naš tržaški dopis v štev. 255. in tamošnjo dopisnikovo opombo na koncu prvega odstavka tako tolmačijo, kakor da bi letela na osobu (jednega tudi od nas spoštovanega tržaškega Slovenca g. D.). Mi smo dotični pasus samo kot v obče rabljen razumeli ne pa osobno in smo preverjeni, da tudi naš dopisnik nij hotel nikogar osobno žaliti z njim; torej prosimo, naj se ne tolmači napačno.

Razne vesti.

* (Razbojnički v boji z žandarmi.) Glasoviti Slavonski razbojnički Brkanič je nedavno v Prkovcu čakal za grmom dva žandarma, ki sta ravno nanj patrolirat šla. Kot dober strelec je oba napadel in res oba podrl. Jeden žandarm je vsled razbojnikevstrele uže umrl, drug teško ranjen leži. Na Brkovičev glavo je hrvatska vlada razpisala 200 gl., a nihče se nij še našel, ki bi se jih upal zaslužiti.

* (Na smrt.) V Stanislavu je bila dné 8. t. m. na smrt obsojena kmetica Marunija Voločij, ker je svojega po polu sina umorila.

Zahvala.

Za srčno sočutje ob smrti gospoda

Franc Gregorič,
meščana v Krškem,

za mnogobrojno spremstvo na pokopališče, posebno za udeležbo slav. občinskega zastopa, meščanskega kora in požarne straže ter za mnogo darovanih vencev izrekamo presečno zahvalo.

Krško, dné 12. novembra 1880.

Rodbina Gregorič.

